

слушатъ. Гледай проче и ты, чедо мое,
да не правишъ както направи опуй непо-
слушното гълъбче и си памъри бѣдътъ,
но бѫди като това послушното и ще ти
е мириа главата.

Краденытъ ябълки.

Бошко бѣше едно немирно момче, е-
дна сутринъ той съгледалъ отъ прозор-
циятъ че у съсѣдътъ имъ градинъ били
изпадали по земята много хубавы ябъл-
ки. Идва му единъ лошъ умъ да изпра-
ви на излетътъ единъ промкъ и да си про-
мъкне, та да иде въ чуждътъ градинъ и
да събре изпадалытъ ябълки. И тъй слѣ-
зва, памърва по излетътъ едно таквозвъ мя-
сто, дѣто изразиъ единъ промкъ, и си из-
мъква та слѣзва въ градинъ и спипа
иззвѣти пазватъ съ ябълки. Но когато да
си тръгне, ето ти старецъ стопанинъ
на градинъ иде, съ единъ тоягъ въ рѣ-
цѣ. Бошко търтва да побѣгне прѣзъ пром-
кътъ, но не можѣ да си измъкне, защо-
то иззвѣти му бѣше пълна съ ябълки и
не ся побираше вече. Старецъ го до-
стигна, хванъ го, накара го да изсипи